

Štěpán Beneš, Circle Forge Works Cork, Irsko

Díky naší škole Střední odborná škola uměleckořemeslná s.r.o. a programu Erasmus+ jsem dostal neuvěřitelnou příležitost se zúčastnit stáže v zahraničí, která mi přinesla nejen dobré přátele a krásné zážitky, ale důležité a cenné zkušenosti a seberozvoj v mé řemesle. Na stáži jsem byl v Irsku ve městě Cork. Stáž trvala 13 týdnů.

Pracoval jsem ve společnosti Circle Forge Works. Je to mladá kovářská firma o dvou členech. Zabývají se prací zejména s ocelí, ale také i neželeznými kovy. Dělají věci od zámečnické výroby, restaurování po klasickou kovařinu, jak těžkou, tak uměleckou. Vyžívají původních metod (př. kovářské svařování), ale i nových modernějších metod. Záleží na požadavcích zákazníka. Oba členové jsou na stejné úrovni a to od kovařiny, přes práci s kovoobráběcími stroji až po práci s všemi druhy nejčastějších svařovacích aparatur, co jen můžete nalézt v kovovýrobních dílnách (př. MIG, TIG, autogen..).

Od klasických činností, jako je např. příprava materiálu, řezání, broušení, úklid, tak jsem dále svařoval, koval, pracoval, jak na zakázkách, tak i opravoval a snažil se vylepšovat prostředí v kovárně. Zhotovil jsem např. různé držáky, nářadí, pomáhal při rozšiřování kovárny a další. Během mé praxe jsem, kromě spousty nových či jiných druhů nářadí, které, buď znám, nebo jsem viděl prvně, měl možnost vyzkoušet si nově způsoby zpracování bronz, litiny a jejich následné letování. Způsoby konzervace výrobků a konstrukcí, jenž jsem prováděl byly pro mě také nové.

Prostředí a atmosféra v tomto skromném kolektivu byla famózní. Jsem opravdu rád, že jsem byl na tomto místě s tak skvělými lidmi. Komunikace probíhal velmi dobře. Kolegové byli sdílní a zároveň otevření názorům a rozumům, nad kterými jsme se pozastavovali.

Některé činnosti jsem si osvěžil, např. práce na soustruhu a frézce, ale nově jsem hojně používal autogen. Osvojil jsem si TIG svařování. Řekl bych, že to nebylo ani o strojích, ale spíš o jednotlivých postupech, které byly podobné či úplně jiné. Naučil jsem se využívání určitých emulzí při řezání, vrtání, obrábění a zjistil, jak jsou závislé na určitém materiálu. Při práci u ohřevu s autogenem jsem se naučil nastavovat plamenovou směs pro nejlepší možný ohřev a dále pro následné letování nebo svařování. Dále jsem si osvojil nové či odlišné metody při realizaci jednotlivých zakázek např. výroba bronzového stolu, kde bylo, jak TIG svařování, tak samotný postup výroby a skládání jednotlivých dílů. Určitě mi z mé školy do této stáže pomohla práce na pneumatickém bucharu, který ve škole využíváme. Bylo toho opravdu spousta a vše bylo přínosné pro mou budoucí profesi.

Pocituji zlepšení ve všech směrech angličtiny. Týká se to jak porozumění, a to i nějakému nářečí tak mluveného slova. Opravdu jde o to se nebát mluvit. Lidé zde, jak v mé hostitelské rodině, v mé práci, tak v celém Irsku, byli tak milí, že když došlo na nedorozumění, přešli do jednodušší angličtiny.

Ubytování bylo skvělé. Opravdu moc milá hostitelská rodina. Domov jsem měl prostorný se vším, co člověk potřebuje. Jídla jsem měl dostatek. Rád jsem si s nimi povídal. Dostal jsem i nějaké tipy na výlety nebo občasnou moc s odvozem. Opravdu jsem byl spokojený.

Ve volném čase mě lákala posilovna a většinu víkendů jsem byl na výletech ve městě, kde jsem žil nebo po celém jižním Irsku (př. Killarney, Kinsale, Cliffs of Moher, Blarney). Za sebe mohu doporučit Kinsale-Charles Fort a Blarney Castle. Opravdu krásná místa. Byl jsem zde dvakrát 😊.

Z grantu jsem měl hrazeno úplně vše. Hrazeno bylo ubytování, stravování, MHD, letenky dále jsem dostával kapesné, které mi zafinancovalo další pobytové náklady.

Stáž se na 100% vydařila, nemám co dodat. Za mě to byly opravu krásné a přínosné tři měsíce. Našel jsem opravdu dobré přátele. Musím říct, že jsem si čas tady po stránce sociální a po stránce mého řemesla opravdu využil a jsem za to nesmírně rád. Opravdu krásné 3 měsíce.

Za největší úspěchy rozhodně považuji to, když mi jak kolegové, tak jiní kováři chválili práci a to, co jsem zatím zkoušel vyrobit v našem řemesle. Za zmínku bych mohl uvést kovářskou akci v Dublinu, kde jsme kovali kramle pro Ukrajinu a proběhá zde malá soutěž, ve které mi bylo řečeno, že jsem vyhrál.

A jinak? No už nemám rád Coleslaw salát, protože ho dávají snad ke každému jídlu. Zábava byla s výslovností, ale jde o to se nad tím zasmát a jít dál. V angličtině jsem byl nesvůj. Ani teď v ní nejsem bůhvíjak dobrý, ale oni jsou také jen lidi se stejným smíchem a se stejným pohledem na svět, takže není se čeho bát.